

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 У 003932 19 Увп
Бања Лука, 8.4.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхине Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби Н. В. из Ф., коју заступа пуномоћник М. – В. Р. адвокат из Ф., (у даљем тексту: тужитељица), против акта број ... од 18.12.2018. године, туженог Фонд ..., у предмету остваривања права на старосну пензију, одлучујући о захтјеву тужитељице ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 003932 19 У од 10.4.2019. године, у сједници вијећа одржаној 8.4.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу 1. изреке, одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта туженог којим је одбијена као неоснована жалба тужитељице, изјављена против рјешења Филијала И. С. ... од 22.11.2018. године. Тим првостепеним рјешењем је тужитељици одређен нови износ старосне пензије почев од 8.3.2018. године у износу од 465,47 КМ мјесечно. Ставом 2. изреке одбијен је захтјев тужитељице за надокнаду трошкова управног спора.

Одбијање тужбе суд је образложио ставом да је тужени орган правилно примијенио одредбе члана 143. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ број 134/11, 82/13, 103/15 у даљем тексту: ЗПИО), с обзиром да је тужитељица поднијела захтјев за остваривање права на нови износ старосне пензије дана 08.3.2018. године.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица побија њену законитост због повреде закона и повреде правила поступка која је од утицаја на рјешење ствари. Истиче да је њен послодавац ЈЗУ У. б. Ф. за њу уплатио све доприносе на исплаћене плате прије стицања услова за пензију; тј. прије 10.12.2013. године. Сматра да ретроактивна уплата доприноса не може да утиче на урачунавање спорног периода за који су уплаћени доприноси у стаж осигурања, због чега да јој припада право на нови износ пензије почев од 10.12.2013. године, а да је то у складу са чланом 156. ЗПИО. Предложила је да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи.

У одговору на захтјев тужени је истакао да је питање уплате доприноса за спорни период било предмет судског разматрања те да је нижестепени суд пресудом број 14 0 У 002554 14 У од 28.11.2014. године одбио тужбу против рјешења туженог од 25.2.2014. године иако је и тада постојала „спорна“ уплатница за доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за тужитељицу. Предложио је да се захтјев одбије, јер су у оспореном акту цијењени сви жалбени наводи те да је у поступку потпуно и правилно утврђено чињенично стање на које је правилно примијењено материјално право.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 – у даљем тексту: ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података у списима управног предмета произлази да је тужитељица дана 8.3.2018. године, поднијела захтјев за поновно одређивање старосне пензије, сагласно одредбама члана 143. ЗПИО. Тужитељица је старосну пензију остварила рјешењем Филијала И. С. од 30.12.2013. године, почев од 10.12.2013. године за пензијски стаж у трајању од 35 година и 5 дана. Против тог рјешења тужитељица је изјавила жалбу која је одбијена рјешењем туженог од 25.2.2014. године уз образложење да је бивши послодавац тужитељице за њу уплатио доприносе за период 01.4. 2013. до 04.11.2013. године, према захтјеву послодавца сагласно члану 156. став 2. ЗПИО, те да било која уплата мимо законске процедуре односно одобрења за уплату није могућа. Пресудом нижестепеног суда број 14 0 У 002554 14 У од 28.11.2014. године је одбијена тужба против тог рјешења. У образложењу те пресуде је наведено да је тужени орган правилно примијенио одредбе члана 156. ЗПИО када је тужитељици признао старосну пензију за 35. година и 5 дана стажа осигурања а да тужитељици није признао у стаж осигурања период проведен у осигурању од 05.11.2003. до 30.06.2006. године и од 16.05.2011. до 09.12.2013 године јер да за то вријеме није извршена појединачна уплата доприноса за тужитељицу. У поступку по захтјеву тужитељице од 8.3.2018. године утврђено је да су за тужитељицу уплаћени доприноси, према прибављеном увјерењу Филијала ... у И. С. - Пословница Ф. од 16.11.2018. године те јој је утврђен нови износ старосне пензије према пензијском стажу од 40 година, 2 мјесеца и 25 дана.

Према наведеном, правилно је тужитељици одређен нови износ старосне пензије почев од дана подношења захтјева сагласно члану 143. став 2. ЗПИО, како је образложено у оспореном акту. При том, тужитељица не наводи које су то нове чињенице које су наступиле након правоснажности рјешења од 30.12.2013. године, на основу којих би јој се ретроактивно признало право на нови износ старосне пензије од дана стицања услова за старосну пензију. Тужитељица није приговорима у тужби и захтјеву аргументовано довела у сумњу доказ (увјерење о измиреним доприносима), на основу којег је донијето рјешење о новом износу старосне пензије а тиме ни правилну примјену члана 143. став 2. ЗПИО.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужитељице одбија на основу члана 40. став 1. ЗУС јер нису остварени разлози из одредаба члана 10. ЗУС за поништење оспореног акта.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић